

LAPORJE

22.VII.2018 α Ω 30. ted.

Zupnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@siol.net

Spletna stran: <http://zupnija.laporje.si>

GSM: 041/849 571

JULIJ – MALI SRPAN

- 22- 16. **NED**=MARIJA MAGDALENA 7-Za farane, za pok. Leskovar-Poharčeve, Jože, Helena Leskovar, Manica, Samo Polanec 10.-, Roman, starši Mlakar obl., Anica Blažič in sor. Amalija Španring, Jože, Martina Berglez, **DA BI NAM AVTI IN DRUGI DELONI STROJI BILI V BLAGOSLOV,**
23. **PON**= BRIGITA ŠVEDSKA 8.- po n. Brezmadežne,
24. **TOR**=KRISTOF 8.-**DA BI NAM AVTI IN DRUGI DELONI STROJI BILI V BLAGOSLOV**
25. **SRE**= JAKOB STAREJŠI 8.-po namenu druž. Arh
26. **ČET**= JOAKIM In ANA 9.-**Ana, Filip Kac**
27. **PET**=GORAZD, KLIMEN IN DR. UČENCI CM. 18.-za d. POKLICE, Stanko Uršič, Ana in sor.,
- 28- **SOB**=VIKTOR I., SAMSON Ž., 18.-**Jožefa Alojz Korošec, Zvonko Korošec**
- 29.=15. **NED.**= MARTA 7-Za farane, za še nerojene otroke, Franc Meglič, 10.-Elizabetha Fregl., Gabrijela Ker r. Motaln Amalija Španring, ROMANJE: .FR.DRUŽ. na Polenšak ob 13. uri Jožica 040708190, Zlatko 070834816 ROMANJE 25.VIII. sobota NA BREZJE IZ LAPORJA OB 6.URI kjer sta dva ali več namenov, po tem namenu mašujejo tudi Minoriti na Ptuju - PATER KOS MILAN 041260724 in v Laporju v dneh skozi teden

Dragi naši PREDNIKI! Hvala vam za naša življenja, za vse kaj ste nam zapustili... POČIVAJTE V MIRU okoli tega **KAMNA IN SVETIŠČA** dela vaših rok. Hvala vam **za vse, posebej za življenje!**

S kakšno skrbjo in pobožnostjo so postavili tudi ta znamenja – kipe svetnikov in kaj so jim pomenili,

POGLEJMO: (SV. FRANČIŠEK NAM NE BO ZAMERIL, KO SE BOMO DANES ŠE ZADRŽALI PRI NJEGOVEM SOBRATU ANTONU.)

OBNAVLJANJE JE MATI NOVIH SPOZNANJ.

SV. ANTON PADOVANSKI (1190-1231) je bil Portugalec iz Lizbone. Po zgledu sv. Frančiška vnet učitelj Kristusovega nauka po severni Afriki, južni Franciji in nazadnje v Italiji. Umrl je v Padovi 13. junija leta 1231. Znanih je 13 njegovih čudežev (ne smemo jih imeti samo za legende). Priprošnjik za izgubljene stvari, pomočnik pri iskanju življenjskega sopotnika in še kaj. V južni Italiji se pripoveduje dogodek. Neko dekle je pred kipom sv. Antona vztrajno prosilo, naj ji najde ženina, pa nič. Nekega dne ji je prekipelo, ker je ni uslišal, zgrabila je kip in ga vrgla skozi okno. Na ulici se slišal krik in 'robantanje'. Ves besen je v hišo prilomastil fant z kipom v rokah, da bi obračunal z napadalcem. Prestrašeno dekle mu je razložilo svoje težave in razočaranje nad neizpolnjenimi prošnjami. **In = vzela sta se!**

Izgleda, da ni bilo drugega načina.

VPREMISLEK NAM:

KAJ NE BI BILO DOBRO, ali celo nujno potrebno DA BI TUDI MED NAMI KOMU MORAL PASTI NA GLAVO KIP SV. ANTONA, DA BI SE ZGANIL?! IN SE KONČNO LE ENKAT ŽE ZMIGAL!?

Kolikih od nas ne bi bilo, če bi se naši predniki ravnali po:

'samo do v a-ot roka'!

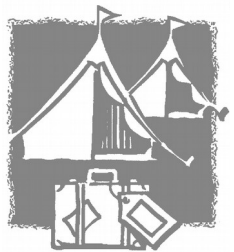
NAGRADNA IGRA:

NAŠTEJ PET OSEB V SVOJEM OKOLJU, (sebe, prosim ne pozabi), katerim bi bilo potrebno 'zdravljenje, 'fizioterapija' s kipom sv. Antona'

SV. ANTON IN PRESVETI ZAKRAMENT.

Najbolj odmevni čudež s SVETO HOSTIJO. Po govoru o češčenju Presvetega Zakramenta, Jezusa v Sv. Hostiji, je neki neverni trgovec obljubil, da bo veroval, če se bo njegov osel poklonil Sv. Hostiji prej, kakor bo segel po senu. Nekaj časa po stavi svojemu oslu ni dajal sena niti vode. Ko je šla procesija s Presveto Hostijo mimo je prignal osla ven in pred njega vrgel seno. Žival je pokleknila pred Sv. Hostijo in ni segla po hrani.

V sredini glavnega oltarja, na najcasnejšem mestu je **TABERNAKELJ** ali **SVETOHRANIŠČE.** To je omarica, posebej okrašena in tudi znotraj lepo obložena. V svetih posodah se hrani **SVETA HOSTIJA, ŽIVI JEZUS.** OD TUKAJ NAS NENEHNO GLEDA IN **BLAGOSLAVLJA.** Marijin zvon nas trikrat na dan kliče k molitvi **ANGELOVEGA POZDRAVLJENJA** in **ZATEKANJU K MARIJI NEBEŠKI MATERI.**

(Mr 6,31–34)

Tedaj jim je rekel:
»Pojdite sami zase v
samoten
kraj in se malo
odpočijte!« Mnogo
ljudi je namreč

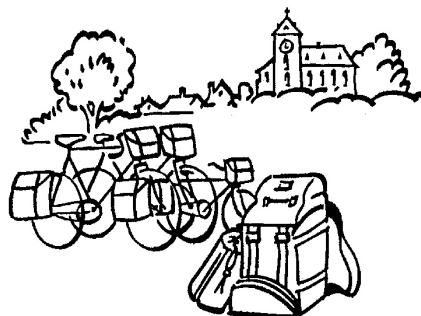
prihajalo in odhajalo,
tako da še jesti niso utegnili.
In odrinili so s čolnom
sami zase v samotni kraj.
Mnogi pa so jih videli,
da odhajajo,
in so jih prepoznali.
Iz vseh mest so skupaj
peš hiteli tja in prišli pred njimi.
Ko se je Jezus izkrcał,
je zagledal veliko množico.
Zasmilili so se mu,
ker so bilikakor ovce,
ki nimajo pastirja, in jih je
začel učiti mnogo stvari.

Evangelij nam pripoveduje, kako je Jezus poslal apostole oznanjat Božje kraljestvo. Ko so se vrnili, so polni vtisov pripovedovali, kaj vse so doživeli. Jezus jih je poslušal, potem pa odvedel v samotni kraj z naročilom, naj se odpočijejo.

To naročilo velja tudi danes za vsakogar, ki pridno in zavzeto dela. Tudi za duhovnika, se razume. Pravilneje je ponoči spati v

postelji kot podnevi dremati za volanom. Bolje je upoštevati zakonitosti, ki jih je Stvarnik položil v našo naravo, kot tvegati, da nas bodo nezavestne vlekli iz razbitega avtomobila.

Geslo, da je treba na zemlji moliti in delati, počivali bomo v pa v nebesih, naj si vzamejo k srcu tisti, ki počivajo tudi takrat, ko bi bilo treba delati! Po: F. Cerar

Gospod, nisi nas pustil
kot ovce brez pastirja.
Nisi nas spustil lačnih in žejnih.
Hraniš nas s svojo besedo
in evharističnim kruhom,
ki ju lahko tudi v teh
počitniških dneh prejemamo
po tvojih pastirjih – duhovnikih.
Prosimo te, varuj naše duhovnike
in jih vodi po poti svetosti.

Amen. Povzeto po: Uvodi pri nedeljskih in prazničnih sv. mašah – leto B

PIJANEC – Pijanec poskuša s svojim ključem odkleniti steber obcestne svetilke. Nekdo, ki pride mimo, mu reče: »Nikar se ne trudite, tukaj vendar nihče ne stanuje.« – Pijanec odvrne: »Kako da ne, če pa v prvem nadstropju gori luč!?!«

24. julij
KRISTOF

Svetega Krištofa Cerkev časti kot mučenca. Njegovo ime

Hristoforos v našem jeziku pomeni Kristonosec. Že zgodaj so ga začeli častiti tako na Vzhodu kot na Zahodu. V dvanajstem stoletju je nastala legenda, da se je Krištof po naročilu pobožnega puščavnika nastanil ob deroči reki in čez njo na splavu prevažal in na ramah prenašal potnike. Nekoč ga je klicalo neko dete, naj ga prenese. Velikan ga je vzel na ramena in dete je postajalo vedno težje. Kot da bi nosil ves svet! »Še več kot ves svet nosiš, Krištof,« se je oglasilo dete. »Nosiš tistega, ki je ustvaril nebo in zemljo. Jaz sem Jezus Kristus. Zasadi svojo palico v zemljo in ozelenela bo. Po tem boš spoznal, da si res nosil mene.« Povod za to legendo je njegovo ime Krištof–Kristonosec. To legendo prikazujejo svetnikove upodobitve. Legenda je dala tudi pobudo, da so si sv. Krištofa izbrali za svojega zavetnika čolnarji in splavarji, nosači in vozniki, pa tudi romarji in drugi popotniki. V novejšem času je postal zavetnik avtomobilistov in v marsikaterem avtomobilu najdemo pritrjeno nalepko z njegovo podobo

POČITNICE – Oče pošlje sinka Miha k enemu svojih kupcev, ki neredno plačujejo. »Gospod Kavčič, moj oče vam pošilja račun in rekel mi je, da ne smem oditi od vas, dokler ga ne plačate.« – »Mali, mislim, da so se zate pravkar začele kar dolge počitnice.«